



## Muhammeds biografi - Del 4 av 12

### Förföljelse i Mekka

**Beskrivning:** De tidiga dagarna av Islams Profets uppdrag och förföljelsen av islamens anhängare.

### De första konvertiterna

Under de första åren av sitt uppdrag predikade Profeten för sin familj och sina närmaste vänner. Den första kvinnan att konvertera var hans hustru Khadeeja, det första barnet var hans kusin Ali, som han hade tagit under sin vård, och den första frigivne slaven var hans tjänare Zayd. Hans gamle vän Abu Bakr var den första vuxne frie mannen att konvertera. Många år senare sade Profeten om honom: "Jag har aldrig kallat någon till islam som inte till en början var tveksam, med undantag för Abu Bakr."

Senare kom befallningen till honom att predika öppet och att tala ut mot avgudadyrkan. Till en början hade Quraysh äldste kunnat ignorera denna märkliga lilla grupp och behandla Muhammad som ett sorgligt fall av självbedrägeri, men nu började de inse att hans predikan, som lockade anhängare bland de fattiga och de rättslösa (och därför kunde ses som samhällsomstörtande), utgjorde ett hot mot både religionen och Meckas välstånd. Öppen konflikt skulle dock ha gått emot deras intressen. Deras makt berodde på deras enighet, och med exemplet från Yathrib —

sönderslitet av stammeskonflikter — som en dystert varning för vad som kunde hända i deras egen stad, var de tvungna att bida sin tid. Dessutom var klanen Hashim, vad den än privat tänkte om sin olydige medlem, bunden av sedvänjan att försvara honom om han attackerades. De inskränkte sig för tillfället till hån, kanske det vanliga folkets effektivaste vapen mot sanningens intrång, eftersom det inte innebär samma grad av engagemang som våld. Hans tidigare förmyndare Abu Talib bad honom ge upp sin kallelse för att inte äventyra sin säkerhet och klanens säkerhet. "O min farbror," sade han, "även om de ställer solen på min högra sida och månen på min vänstra, kommer jag inte att överge mitt syfte tills Gud skänker mig framgång eller tills jag dör." Abu Talib svarade med en suck: "O min broders son, jag kommer inte att överge dig."

Spänningen i staden ökade gradvis, månad för månad, när Muhammads andliga inflytande spreds, undergrävde Quraysh äldstes överhöghet och skapade splittring i deras familjer. Detta inflytande blev ännu farligare för den etablerade ordningen när innehålllet i de successiva uppenbarelserna breddades till att innefatta fördömande av den mekanska plutokratins känslolöshet, deras girighet efter "mer och mer" och deras snålhet. Oppositionen leddes nu av en viss Abu Jahl, tillsammans med Abu Lahab och dennes svåger, en yngre man som var mer subtil och mer begåvad än någon av dem, Abu Sufyan. En dag när han återvände från jakten var Muhammads farbror Hamza, som hittills förblivit neutral, så uppretad när han fick höra om de förolämpningar som hopats på hans brorson att han sökte upp Abu Jahl, slog honom i huvudet med sin båge och tillkännagav på stående fot sin konvertering till islam.

## Förföljelsens början

I slutet av det tredje året fick Profeten befallningen att "stiga upp och varna", varpå han började predika offentligt och påpeka avgudadyrkans usla dårskap inför naturens underbara lagar om dag och natt, liv och död, tillväxt och förfall, som manifesterar Guds makt och vittnar om Hans Enhet. Det var då, när han började tala mot deras gudar, som Quraish blev aktivt fientliga och förföljde hans fattigare lärjungar, hånade och förolämpade honom. Det enda som hindrade dem från att döda honom var rädslan för blodshämnd från den klan som hans familj tillhörde. Stark i sin inspiration fortsatte Profeten att varna, vädja och hota, medan Quraish gjorde allt de kunde för att förlöjliga hans lära och nedslå hans anhängare.

## Flykten till Abessinien

De konvertiter som de fyra första åren hade omfamnat islam var mestadels enkla människor som inte kunde försvara sig mot förtryck. Så grym var den förföljelse de utsattes för att Profeten rådde alla som möjligen kunde ordna det att emigrera, åtminstone tillfälligt, till Abessinien (nutidens Etiopien), där de skulle tas väl emot av den kristne Negus, "en rättfärdig konung." Omkring åttio konvertiter flydde dit år 614 e.Kr. till det kristna landet.

Denna uppenbara allians med en utländsk makt upprörde meckanerna ytterligare, och de skickade sändebud till Negus med krav på muslimernas utlämning. En stor debatt hölls vid hovet och muslimerna vann dagen, först genom att visa att de dyrkade samma Gud som de kristna, och sedan genom att recitera ett av koranpassagerna om Jungfru Maria, varpå Negus grät och sade: "Sannerligen, detta har kommit från samma källa som det Jesus förde med sig."

Trots förföljelse och emigration växte den lilla skaran muslimer i antal. Quraish var allvarligt oroade. Avgudadyrkan vid Kaaba, den heliga platsen dit hela Arabien vallfärdade, rankades av dem som dess väktare som det främsta bland deras egenintressen. Under vallfärdssäsongen posterade de män på alla vägar för att varna stammarna mot galningen som predikade i deras mitt. De försökte nå en kompromiss med Profeten och erbjöd sig att acceptera hans religion om han ville modifiera den så att det fanns plats för deras gudar som förebedjare hos Gud. I gengäld erbjöd de sig att göra honom till sin kung om han slutade attackera avgudadyrkan. Profeten Muhammads ständiga vägran frustrerade deras förhandlingsförsök.

## Omars konvertering

Ännu viktigare var konverteringen av en av stadens mest formidabla unga män, Omar ibn al-Khattab. Uppretad av den nya religionens ökande framgång — så motstridig mot allt han hade uppfostrats att tro — svor han att döda Muhammad, må Guds nåd och välsignelser vara över honom, oavsett konsekvenserna. Han fick rådet att innan han gjorde det bättre se till sin egen familjs angelägenheter, eftersom hans syster och hennes make hade blivit muslimer. Han bröt sig in i deras hem och fann dem läsa ett kapitel kallat "Ta-Ha", och när hans syster erkände att de verkligen hade omfamnat islam slog han henne ett hårt slag. Lite skamsen bad han sedan att få se vad de hade läst. Hon räckte honom texten efter att ha insisterat på att han tvättade sig rituellt innan han rörde den, och när han

läste dessa koranverser genomgick han en plötslig och total förvandling. Koranens söta kraft förändrade honom för alltid! Han gick direkt till Muhammad och accepterade islam.

Män som dessa var alltför viktiga i den sociala hierarkin för att attackeras, men de flesta av de nya muslimerna var antingen fattiga eller i slaveri. De fattiga slogs och slaverna torterades för att få dem att avsäga sig sin tro, och det fanns lite Muhammad kunde göra för att skydda dem.

En svart slav vid namn Bilal spändes fast naken under den brännande solen med en tung sten på bröstet och lämnades att dö av törst. Han hånade av hedningarna för att avsäga sig sin religion i utbyte mot befrielse från tortyr, men hans enda svar var: "Ahad! Ahad!" ("Gud är En! Gud är En!"). Det var i detta tillstånd, på randen av döden, som Abu Bakr fann honom och löste ut honom mot en orimligt hög summa. Han vårdades tillbaka till hälsa i Muhammads hem och blev en av de närmaste och mest älskade av följeslagarna. När, mycket senare, frågan uppstod om hur de troende skulle kallas till bön, blev Bilal islams förste mu'ezzin (böneutroparen som med hög röst tillkännager bönetiden från muslimernas gudstjänstplats, kallad masjid): en lång, smal svart man med kraftig röst och, som det sägs, en kråkas ansikte under ett grått hårsvall; en man ur vilken solen under hans plågor bränt ut allt utom kärleken till Den Ende och till Den Endes sändebud.

## Förstörelsen av Saheefah

Frustrerade på alla fronter upprättade den mekanska oligarkin, under Abu Jahls ledning, nu ett formellt dokument som förklarade ett förbud eller bojkott mot Hashimklanen som helhet; det skulle inte förekomma några handelskontakter med dem tills de förklarade Muhammad fredlös, och ingen fick gifta sig med en kvinna från Hashim eller ge sin dotter till en man av klanen. Därefter var Profeten i tre år tvingad att tillsammans med alla sina fränder hålla sig inom sin fästning, som låg i en av de raviner som sträckte sig ned mot Mekka.

Till slut tröttnade några mildare hjärtan bland Quraish på bojkotten mot gamla vänner och grannar. De lyckades få ut det dokument som hade placerats i Kaaba för omprövning. När det visade sig att hela texten hade förstörts av vita myror, utom orden Bismika Allahumma ("I ditt namn, O Gud"). När de äldste såg det undret hävdades förbudet och Profeten var åter fri att röra sig i staden. Under tiden hade motståndet mot hans predikan blivit stelnat. Han hade ringa framgång bland meckanerna, och ett försök

han en gång hade gjort att predika i staden Taif var ett misslyckande. Hans uppdrag fortskred inte som han hade förväntat sig, när han vid den årliga vallfärdens säsong stötte på en liten grupp män som lyssnade till honom med glädje.

[Muhammads Biografi \(del 1 av 12\)](#)

[Muhammads Biografi \(del 2 av 12\)](#)

[Muhammads Biografi \(del 3 av 12\)](#)

[Muhammads Biografi \(del 4 av 12\)](#)

[Muhammads Biografi \(del 5 av 12\)](#)

[Muhammads Biografi \(del 6 av 12\)](#)

[Muhammads Biografi \(del 7 av 12\)](#)

[Muhammads Biografi \(del 8 av 12\)](#)

[Muhammads Biografi \(del 9 av 12\)](#)

[Muhammads Biografi \(del 10 av 12\)](#)

[Muhammads Biografi \(del 11 av 12\)](#)

[Muhammads Biografi \(del 12 av 12\)](#)